

κ' ἐπέφτανε τὰ σάββα των ἐμπρός σ' ἐπνεολτέ της
κ' ἤθελαν σαλαρίτισαι.

Κ' ἐνφ' ποῦ λές ἐφρένιαζαν γὰρ τοῦτο τὸ σαράβαλο
κ' ἤβλαπα κάθε χορευτὴ ἐρελλὸ καὶ ματιώδη,
μὲ Πιερότους, Περιμιλῆ, κιντὸ καὶ τὸν Καρνάβαλο,
καὶ μοβπαι τῆς Ἀπόκρηας πὼς ἤλθε τὸ Τριφίδι.

Ἔνα πλῆθος μασκαράδες
μπαίνουν μέσα σ' ἐν χορὸ,
κ' ἄχαμοὶ καὶ κουλάρδες
ξερωνίζουσι : τραλαρό.

Πιερότοι τραγουδοῦν
τῆς Βουλῆς τῆς βαρβατίλαις,
καὶ χορεύουσι καὶ πηροῦν
γαϊτανάκια καὶ γκαμήλαις.

Ὁχ ! ψυχὴ μου ! τίθει ταῦτα ;
μὲ βροιά καὶ μὲ λαγοῦτα
ψάλλου τὴν γερὰ φροῦτα,
τὴν γερὰ τὴν κωκαλιάρια,
τὴν τοιμιλοῦ καὶ τὴν σαλιάρια.

Πι χαρὰ μας ! .. Καρνάβαλι
μὰς ξυπηρὸ πολεμικό,
καὶ παρὰς μὲ τὸ τουβάλι
χύνεται σ' ἐν Κεντριμό.

Μη φωνάζετε... σπασμοί...
ὁ Καρνάβαλος σιμόνει,
κ' ὁ προῦπολογισμός
διόενα καρδαμόνει.

Φέγγουσι φῶτα, φέγγουσι λύχνοι
καὶ λαμπάδες Καρνάβλιου,
κ' ὁ Καρνάβαλος μὰς δειχνεὶ
τὴν χορευτῆρια τοῦ μάλου.

Κιντῆτε τὴν ἀναφωρῆν, πὼς ἡ κοιλίη της πρήσκειται,
πὼς εἰς ἐνδιαφέρουσαι κατὰστασι ἐδρῶσεται.
Τόσος καιρὸς ἐπέρασε κ' ἦταν ἡ κωμοποιῆρα
παρθενικὴ καὶ στείρα.

Μὰ τώρα σ' ἐν γεράματα,
τώρα σ' ἐν ξεμαράματα,
καθὼς τὴν Σάρα τῆς Γραφῆς τῆς ἤλθε νὰ γεννήσῃ
καὶ νὰ μὰς συγκινήσῃ.

Τὴν καὶ μὲν τὴν γερὰ ! ...
μέσα σ' ἐν Ἀποκρηρὰ,
'στους χοροὺς καὶ σ' ἐν σταντοῦρια,
νῆχη τέτοια γεννητοῦρια.

Ἔτσι ἀπὸ τόσα χρόνια,
ποῦ πετοῦσε μὲ μπαλιόγια,
τῆς κατέβη νὰ ποῖ
καὶ Σκρατοὺς ἐγκυμοῖ.

ὦ ! καλὰ τῆς ξυπηροῦρια !
ὦ ! καλὰ τῆς γεννητοῦρια !
Πόνος τὴν πονεὶ δεινός,
μὰ πορὸς Ζεὺς σημεραῖός
ἐβρε χρουφὴ βροχή
γὰ τὴν στείρα τὴν φτωχὴ ;

Ἢ καὶ μὲν πὼς φουσκῶνει !
νὰ ! τὴν ἔπασαν οἱ πόνοι.
Μὲ τὸν μαρβαλιέρο χάμα
πέφτει καὶ λυθνυμῆι...

τρέξετε, παιδιὰ, γὰρ μάμο,
τρέξετε καὶ γὰρ μαμημῆ.

Τὸ παιδί, ποῦ συνελήφθη μὲ τὸ νέο Καρνάβαλι,
τῆχαε θὰ τὸ γεννήσῃ ; τῆχαε θὰ τὰποβάλῃ ;
Μήπως εἶναι χωροῦτ
διπὸς ὅλα τῆς κ' αὐτῆ ;

Φασουλή, καὶ σὺ τί λές ;
τάχα τοῦτο τὸ παιδί
ἐδρωστον κ' ἀριμελλές
μετ' ὀλίγον δὲν θὰ ὀθῆ
τὸ φῶς τοῦτο τῆς ἡμέρας,
ἢ θὰ βρῆ κανένα τέρας ;

Τὸ τουμπελῆνι μου βαρό...
χαρὰ σ' ἐν Ροιμοῦντῆ
γὰ αὐτῆς τῆς νιάμας τὸν χορὸ
καὶ τὴν ἐγκυμοῦσῆν.

Στὰ γέλωτα ξεκαρδίζομαι μὲ τούτῃ τὴν κυρὰ,
τὴν γόνιμη τὴν Σάρα,
ποῦ τώρα γὰρ στρατεύματα γυρεύει κωμυπαρὰ
νὰ κῆνη καὶ κωσάρα.

Κατηγοροῦν τὴν νιάμα μας, γιὰτὶ κ' ἄν εἶναι γραῖα
θέλει καρδῆρα καὶ σταντοῦς νὰ πῆσ' ἐν Κορέα.
Κατηγοροῦν τὴν τίφγια μας, γιὰτὶ τῆς ἤλθε φροῦρια
νὰ κῆνη γεννητοῦρια

τώρα ποῦ τόσας γέννησαν γεγιτόνοιας ἐγκαίριος
καὶ διχως βάρος σήμερα χορεύουσι ἐλευθέρως.

Καθεὶς ἐς ψάλλῃ χαροπὸς
τοῦς χρόνους τῆς ἐκκλειας τῆς,
κ' ἐδλογημένος ὁ καρπὸς
ἐς εἶναι τῆς κουλίας τῆς.

Τέτοια κ' ἄλλα τοῦτος εἶπε, κ' ἄρχισαν φωνάζει καὶ κρότοι,
κ' ἔρχεσαν οἱ Πιερότοι σ' ἐν χορῷ
μὲ γράν-κῶσας καὶ ταμποῦρα,
ποῦ τοῦς εἶχε πᾶσαι μοῦτρα.

Ἔτρεχα κ' ἐγὼ μ' αὐτοὺς
ὡς φρενήρης ἀναγέλλων
τῆς γερῆς τοῦς τοκοῦτος,
κ' ἐβελι σαλιζῶν μέλλον.

Κ' ὁ χορὸς ἐπῆρε τέλος, μὰ σὸν τοῦτον, βρὸ βουβάλι,
'στὴ Βουλή θὰ γίνουσι κ' ἄλλοι,
κ' ἄν τὸ γένος ἀπαῖσι
ἐτοιμάσου γὰ νὰ πῆς.

Ξέρεις δι' σ' ἐτῆς κυρίας Φωροκώπεντας τοῦς μπαλιούς
δὲν χραιάζονται προσκλήσεις καὶ βελάδες διπὸς ὀλλοῦς..

Πῆς καὶ μπαίνει ἐκεῖ πέρα
καὶ τὴν νύκτια καὶ τὴν μέρα,
καὶ χωρὶς νὰ δώσῃς ὀδῶρα
κάνεις χάρι τὸν χορὸ,
καὶ κιντῆς τὴν κωσιώρα
καὶ σποτόνεσι τὸν καιρὸ.

Π. — Μ' ἔσκασι σὲ τρία φύλλα, φαμφαρόνε χορευτῆ,
μὲ χορῶν περιγραφὰς,
κ' ἐτοιμάσου νὰ τῆς φῆς...
νὰ κ' εἰνήν, νὰ κ' αὐτῆ.

Σήμερον εἰς τῆς Φόν-Λότινερ τὶ βραδὰ μοναδικῆ,
μὰ μεγάλη συναυλία κ' ὄντως παρηγυμῆ.
Μαθηταὶ μὲ μαθητῆρας ἐκτελέδουσι θὰ προβάλλουσι
καὶ τὸ Ρένβιεμ τοῦ Μόζαρτ τὸν περιφροῦν θὰ ψάλλουσι,
ποῦ τὸ μέλπουσι διοὶ τώρα σ' ἐν Γερμανικὴν κωμῆδα
ἐοργάζοντες τοῦ Μόζαρτ ἐκινωτατηριόδα.